

[Jørgen Jørgensen.]

indgreb siger os noget om, hvor tungt Maskineriet arbejder, naar for mange Kontorer skal passeres, før en Beslutning kan træffes. Vi har her i Landet sikker Erfaring for, at de økonomiske Fremskridts bedste Arnested er de mange frie selvstændige Virksomheder i By og paa Land. Gennem den store Jordreform er nu aabnet Mulighed for Landbrugets unge til eget Hjem og Virkeplads. Nu maa Tiden være inde, hvor Interessen samler sig om at skaffe Adgang for Byernes unge til fri selvstændig Virksomhed og til at tilvejebringe en større Tryghed for Lønarbejderen. Dette vil ogsaa være et af Tidens Krav.

Naar der skal lægges Planer og tages Standpunkt til de mange Spørgsmaal, som en ny Tid rejser, vil Delingslinier naturligvis vise sig i Befolkningen, saaledes som det maa være i et demokratisk Samfund. Men det er, ligesom de gamle skarpt formulerede og skarpt afstukne principielle Standpunkter ikke rigtig har Rod i Virkeligheden og heller ikke i Befolkningens Synspunkter mere, i hvert Fald ikke i Ungdommens.

Det Samfund, som vi kender, og som fra socialistisk Side bliver kaldt for kapitalistisk, men som er et Samfund, byggende paa privat Ejendomsret, hvor der gives Staten Magt til at hindre økonomisk Magtmisbrug, har ikke udviklet sig til et stærkt klassedelt Samfund, hvor Modsætningen mellem Befolkningsklasserne efter den socialistiske Teori skulde blive større og større. Det modsatte er jo sket, og Socialdemokratiet har i stor Udstrækning selv bidraget til, at Klasseforskellene blev stadig mindre gennem den folkelige demokratiske Politik, Partiet har været med til at føre. Det maa da ogsaa siges, at det, man i tidligere Tid forstod ved Liberalisme, ikke længere dækker det, som vi, der i Dag er liberale, forstaaer ved liberal Politik. Det er derfor forstaaeligt, at der er Mennesker, som mener, at Principper, der var begrundet i sin Tid, i Dag med de helt ændrede Tilstande inden for Folkesamfundet ikke kan være de eneste rigtige i alle Enkeltheder. Den Politik, som efter min Mening skal kunne samle fremskridtsvenlige Kredse i Danmark, maa være stærkt socialt præget, men den maa tillige — og netop for at sociale Fremskridt skal kunne opnaas — give Muligheder for et frit Erhvervsliv med Plads for Vovemod og personlig Indsats i Produktionslivet.

Det er mit Haab, at de Problemer, som den ny Tid rejser, vil kunne løses i samme Samdrægtighed og Forstaaelse, som denne Vinters Lovgivning er blevet gennemført

med, og vi vil i Det radikale Venstre i Fremtiden, som vi har gjort det i denne Vinter, sætte alle vore Kræfter ind paa, at det politiske Samarbejde paa bredt Grundlag kan fortsætte.

Aksel Larsen: Det er jo Regeringsparties Ordfører, der indledede Debatten her i Dag, som har angivet Tonen for denne Debat. Det vilde ikke være urimeligt at holde sig til Tonen, selv om man ikke behøver at have Forpligtelse til at holde sig til Niveauet. Hans Tale var jo stort set saaledes: at før Regeringen kom til, var det mørkt og ulykkeligt herhjemme; efter at den er kommet til, er det blevet lysere; der er blevet om ikke fuldt ud lykkelige, saa dog betydeligt bedre Forhold. Og navnlig benyttede han en Del af sin Tale til paa det kraftigste at rose Regeringen, fordi vor Valutabalance er blevet saa meget bedre, som Tilfældet er, og han beviste denne Forbedring ved at sammenligne det første Kvartal af 1948 med det første Kvartal af 1947. Jeg indrømmer, at da jeg sad nede og hørte paa denne Optakt til Talen, sagde jeg til mig selv: om lidt fortæller han, at man paa sine grædende Knæ skal takke Regeringen, fordi vi har haft en mild Vinter og for den velsignede Regn i Slutningen af Maj — men det kom dog ikke. Det ærede Medlem kunde lige saa godt have sagt det, for Regeringen har nøjagtig lige saa megen Ære for Regnvejret og den milde Vinter som for, at Valutabalancen var bedre i første Kvartal af 1948. Det, der er Sagen, er jo, at Englandsoverenskomsten udløb den 1. Oktober 1947. Dermed indtraadte der en øjeblikkelig Forbedring i vor Handels- og Betalingsbalance med Udlandet, og den maatte naturligvis fortsætte, uanset om vi fik en ny Regering, og den maatte ogsaa fortsætte i første Kvartal af 1948. Hvorvidt den vil fortsætte i samme Maalestok fremover, skal jeg lade være usagt; det vil afhænge af de praktiske Virkninger af den nye Englandsoverenskomst, som den nuværende Regering har afsluttet med Tilslutning af de øvrige 3 gamle Partier.

Naturligvis, en lille Smule af Æren kan jeg godt unde Regeringen, for det er en ubestridelig Kendsgerning, at Regeringen har været — skal vi sige mere konsekvent end sin Forgænger i Henseende til at nedskære visse Forsyninger til den danske Befolkning for derved at skaffe flere Varer til Eksport, men jeg tror ikke, dette spiller saa stor en Rolle, at det kan forklare hele Forbedringen, eller rettere sagt: jeg ved, at det gør det ikke.